

3.7. 2010 Sobota

Hlásí se spálovští táborníci ze započaté cesty kolem světa.

Hned první den byl perný a náročný. Museli jsme toho stihnout docela hodně. Posuďte sami: Sotva jsme se vykulili z rozpáleného autobusu, popadli svůj často velmi dobře ukrytý kufr a pokusili se urvat co nejvýhodnější postel v co nejlepší chatce, už jsme museli obstát v první zkoušce. Kolik jmen si dokážete zapamatovat za půl hodiny? Ti nejlepší z nás mají opravdu skvělou paměť protože ovládli soutěž v seznamování – dokázali si nacpat do hlavy až 80 jmen! Mezitím museli nováčkové našeho tradičního tábora prozkoumat areál, seznámit se s vedoucími, zdravuškami a trošičku poškádlit paní kuchařky (to aby se nenudily). Po obědku jsme si dopřáli krátkou siestu ☺ v tom neskutečném vedru nám opravdu přišla vhod. Hned po siestě nás čekala odměna za dobrou paměť – koupání! Jeden cestovatelský oddíl za druhým tak pochodoval táborem za osvěžením naší nádrže. Mezitím už probíhaly v našem tábořišti další hry a soutěže. Hrál se Ringo, táborem poletoval fotbalový míč i létající talíře (pozemšťanů). Naši programáři Vači a Aleš mezitím připravovali první celotáborovou hru – Zahájení velké cesty kolem světa za 80 dnů...

Náš tábor navštívil klub anglických gentlemanů. Během čaje o páté, který se odehrál krátce po půl šesté ☺ byl celý náš tábor svědkem kuriózní sázky. Anglický cestovatel William Fog totiž veličásky prohlásil, že za následujících 80 dní obkrouží celý svět. Byl natolik nerozvážný, že se dokonce nechal vtáhnout do velmi riskantní sázky – v případě neúspěchu přijde o veškerý svůj majetek. Nenadálá událost dokonale rozdělila celou naši táborovou veřejnost. Někteří tvrdí, že Willy určitě vyhraje a tak se vsadili, že to zvládne. Jiní naopak. Naši táborníci tedy stráví následující dny po boku gentlemana Willyho Foga. Těšíme se na dobrodružství, které nám jeho cesta přinese a zdravíme naše blízké. Držte nám prosím palce a vzpomenete-li si na nás, moc rádi si od Vás přečteme nějaký vzkaz na naší stránce anebo v poštovní schránce. Cestovatelé ze spálovského mlýna zdraví zbytek světa!

4. 7. 2010 Neděle

Cestovatelé ze Spálova se hlásí!

V druhém díle našeho seriálu „Cesta kolem světa za 80 dní“ uvidíte:

Členové 4. oddílu zvítězili v prvním ročníku **Spálov Open – kamenný golf v praxi** (aneb Tiger bledne závistí). V napínavém souboji skvěle obsazené golfové soutěže jsme byli svědky napínavého mače. Jak k němu došlo? Náš smělý cestovatel Willy Fog právě projížděl Francií, popíjelbošolé, objednával krefety v golfovém klubu a tu najednou.... byl okraden! A co bylo horší ztratily se všechny cestovní doklady. Jedinou stopou, která po

kapsáři zbyla byl golfový míček s jediným otiskem prstu. Naši cestovatelé se tedy nesměli dotknout míčku aby důkaz nezničili. Nepřijde Vám to taky jako výzva k partičce golfu? ☺ Nejrychleji se podařilo zlodějíčka odhalit týmu v tomto složení: Míša Opletalová, Terka Váchová, Eliška Opletalová, Barča Veselá, Pepa a Božena Kalejovi, Míša Mariánková, Hanka Válková, Haňa Rečková, Radek Tuma, Vlast'a Dytrych, Patrik Pulchert a Petr Smolka, Honza Považan, Kristián Valigura a Lenka Sládečková. Po právu se tak dostali do čela soutěže všech oddílů našeho tábora. Willy získal všechny své věci nazpět a mohl pokračovat dál směrem na východ.

Teď, když dopisujeme tento článek, už je anglický gentleman Fog společně s našimi cestovateli na cestě za dobrodružstvím kdesi v srdci Transylvánských hor. V probíhající soutěži je potřeba objevit sídlo samotného hraběte Dr. Ákuly (vzdělanější příbuzný známého upíra☺) a získat povolení k další cestě do nitra největšího světadílu. Držte jim prosím pěsti!

Zatím nám na cestě pořádané naší organizací DUHA 7kostka přeje počasí a štěstí. Vysílení hrami a sluníčkem usínáme při večeři. A tak, moc rádi uslyšíme, jak se máte Vy. Děkujeme za Vaše vzkazy – u vytištěných pozdravů se tvoří fronty maličkých táborníků a natahují nedočkavě krky i krčky. Na konci druhého dne Vás zdraví Buffimut.

5.7. 2010 Pondělí

ЗДРАВСТВУЙТЕ!

Dnes poprvé budíček nezazněl. Slunce nevyšlo, protože nebe zahalila mračna a spustily se kapky. Naši cestovatelé se choulili ve svých postelích a nechtělo se jim ven. Jejich oddíláci ale byli neoblomní. Připravili pro ně hru, kterou možná znáte pod názvem „Den trifidů“.

Pro cestovatele ale v rámci příběhu naší Cesty kolem světa za 80 dní znamenala zastávku v rozbouřeném carském Rusku. Právě když vystupovali ze svého expresu z Transylvánie se strhla velká bouře. Naši cestovatelé museli splnit potřebné úkoly a tak jim byly zavázány oči a byli seřazeni tak aby byli schopni dosáhnout na ramena svých spulucestovatelů. Překvapení mužici tak mohli pozorovat zástupy bloudících cestovatelů, kteří se s každým zahřměním vrhali k zemi aby nebyli zasaženi bleskem. Ti nejrychlejší z nich pak jako první získali mapu k další cestě dál na východ. Tentokrát se nejvíce dařilo oddílu Red sox, který projevil opravdu skvělou orientaci. Nemyslete si že byly úkoly jednoduché! Náš vítězný oddíl dokázal poslepu zvládnout kompletně celou snídani, ranní hygienu a pak náročný slalom mezi kmeny nedalekého lesa. Mapa skrývala nákres, který vedl Uralskými

průsmyky přes Mongolské pláně až do Země středu. Odpoledne se tedy náš oblíbený gentleman William Fog a jeho parta pokusil překonat nástrahy Velké čínské zdi a uniknout pronásledovatelům, kteří se snaží zkomplikovat Fogův záměr cesty kolem světa. Mezi našimi nejmenšími v této soutěži se slepotou zvítězilo družstvo Svištímu (seznam oddílů a jejich členů přineseme v dalším díle našeho cestopisu).

V odpoledním programu naší cesty se táborníci snažili čelit zlomyslnostem Čínského impéria. Utkali se tedy s obtížnými rébusy, louskali hádanky a zápolili ve slepičí hře zvané PIŠ-KVO-KVO-RKY☺. Ti nejlepší se právě teď posilují v nedalekém kempu zmrzlinkou a těší se na večerní program. Čeká nás koncert Přerovské hudební společnosti Entuziasté a až se setmí, snad dojde i na světelnou show ohnivých kejklířů!

Tento díl cestopisu o našem 3. dnu na cestě, který proběhl v režii našich programáků Vaňiho a Aleše pro Vás sepsal náš hlavní vedoucí Jarda (Goose) Veselý.

PS: děkujeme za Vaše vzkazy, myslíme na Vás.

6. 7. 2010 Úterý

Dnes nás probudilo slunce. Napřed jen tak naoko, aby posvítilo našemu kuchařskému týmu, když v půl šesté téměř poslepu mířil do naší továrny na jídlo, která musí vyprodukovat 150 porcí od každého chodu. Pak trošku přidalo na síle – to aby dokopalo nočního hlídače, aby si šel lehnout a vyhnal první ranní tábornickou hlídku z postelí. A nakonec se šlo schovat – čistě ze zlomyslnosti vůči našim vedoucím a instruktorům, aby to neměli s buzením a vyháněním táborníků. Dnes poprvé je také v rámci ranní rozcvičky čekal i drobný úkol. Rozespálí a pomačkaní se měli po zaznění naší budíčkové melodie pokusit najít co nejvíce očíslovaných lístečků v barvě jednotlivých oddílů. Čím více jich dokážou sesbírat, tím bohatší odměnu v podobě našeho táborového platidla (grošů), mohou získat. Kdyby to slunko nebylo ukryté za mraky, možná by si všimlo i prvních her a soutěží, které po snídani začaly. Kdyby... Kdyby tam totiž to slunko bylo a zbaběle se neschovávalo, nemuseli by naši cestovatelé utíkat před průtrží mračen, která dnes do našeho tábora vtrhla. Skoro jakoby to počasí znalo scénář našeho táborového programáka Vaňiho. Cestovatelé se totiž dnes měli přesunout do Nepálu. Monzunový déšť ale všechny plány na další cestu zhatil ☹. Ti nejmenší se proto bavili oblíbenými deskovými hrami. Absolutním hitem jsou třeba karetní hra BANG! anebo žhavá novinka zvaná UBONGO! Ti větší obsadili naši jídelnu a proměnili ji v malý malířský ateliér. Když se vrtkavé slunce ani k večeru neudobřilo podařilo se nám uspořádat malé kinopředstavení a shlédli jsme stylově film Cesta kolem světa za 80 dní. Ani teď, když

doplňujeme poslední písmenka na řádky čtvrtého cestopisu naší výpravy Oskar nevyšel a tak doufejme, že se zítra udobří a monzun ustane. Snad se nám podaří do Nepálu dorazit.

Z podivuhodné Cesty kolem světa za 80 dní (kterou snad do 14 dnů dokončíme) Vás za celý tým naší organizace DUHA 7kostka zdraví Buffimut

7. 7. 2010 Středa

Ahoj zdravíme Vás ze Spálovského mlýna.

Slunko už se na nás usmívá i když ještě sem tam zkouší naši trpělivost a na chvílku se ukryje za oblak. Konečně jsme tedy dnes mohli usušit všechny cestovatelské oblečky a hlavně boty. Co jsme nestihli včera museli jsme zákonitě dohonit dnes. Místo jedné celotáborové hry tedy proběhly dvě. Ta první se jak už víte odehrála v Nepálu. Willy Fog musel překročit vysoké štíty nepálských velehor a tak mu naši cestovatelé vehementně pomáhali. Škrábali jsme se tedy všichni do svahů okolních kopečků ve Spálovském údolí. Bylo totiž potřeba dobýt hned šest vrcholů. Jak ale jistě sami víte žádný z velehorských vrcholů nelze dobýt zcela přímo. Musíte tedy projít základním táborem, prvním výškovým táborem až do druhého a nakonec. Jenže, co když cestou potkáte Yettiho? Co, když se konečně vyškrábetete do druhého výškového tábora a na kostce, kterou pořád házíte ta zadržaná čtyřka nebo pětka ne a ne padnout... Willy Fog a jeho pomocníci se tedy do srázů hrabali několikrát ☺. Nakonec se ale vše vydařilo a my musíme pochválit hlavně tým Red sox, který ostatním soutěžákům s přehledem utekl. Mezi malými se docela dařilo týmu Angličáků z malého tábora. Vyčerpaní táborníci se chtěli svlažit ve vodách našeho bazénu ale chladné počasí je nakonec odradilo.

Odpoledne jsme dorazil do Singapuru. Willy Fog byl požádán aby vyřešil ožehavý problém Lidožravého papouška. Během dneška totiž tento upovídaný a obrovský opeřenc začal unášet naše táborníky do okolních lesů. Museli jsme samozřejmě zakročit! Místní domorodci totiž objevili jeho hnízdo a trnuli hrůzou, že se padesát nakladených vajíček vylíhne a nastane papouškovský teror ;). Hra spočívala v celkem jednoduché zápletce – vajíčka (tenisáky) byly uvázány na stromech a zabaleny do ubrousků. Bylo potřeba nabrat vodu do stříkačky a postupně rozmočit ubrouskové hnízdo, aby vajíčka spadly do připravených dlaní našich pomocníků gentlemana Willyho Foga. Byl to dost často lýtý boj, některá vejce spadla a rozbila se, jiná ukořistili naši soupeři. Nakonec zvítězil tým „Jabelových“ a opět Red sox. Malí táborníci hráli malou obměnu stejné hry a tentokrát nám zvítězili malošci z týmu jménem Světoběžníci. Unavení táborníci směřovali po hře do horké sprchy, aby smyli zvířený prach dne a načančali se na večerní párty. Tklivé singapurské rytmy zněly společně s potleskem a jásotem naším údolím a když se z diskotéky vytráceli poslední

tanečníci svítila na hodinkách půlnoc. Možná že cestovatelé snili o uplynulém dnu. Naše loď už ale pokračovala dál. Čeká nás Austrálie!

Děkujeme za všechny vzkazy a pozdravy, denně je tiskneme a vyvěšujeme na zdi naší chaty. Tvoří se tam dlouhé fronty s jedinou otázkou: nenapsali náhodou?

Dnešní článek pro Vás napsal Buffimut.

8.7. 2010 Čtvrtek

Kdo z Vás byl někdy na táboře, asi bude přesně rozumět tomu o čem dnes píšu.

Z předchozího článku už asi víte, že naše loď směřovala včerejší nocí k vyprahlým břehům Austrálie. Dnes to ale v chatkách našich vedoucích vypadalo jako v Kanadě. Vžijte se prosím do kůže nebohého instruktora nebo vedoucího. Ráno se po několika hodinách spánkového komatu přinutí vstát a vrhne se do víru táborového dne, když slunce vystoupá trochu výš po obloze zaskočí do své chatky převléct kraťásky a valí dál. Další návštěva vedoucího už pak vypadá ale úplně jinak. Nejenže se nebožák nemá do čeho převléct, není tam ani jeho postel, ztratilo se vlastně úplně všechno... Chvilku přemýšlí, jestli si náhodou nespletl chatku, ale všechno krom jejího obsahu souhlasí. Takový kanadský žertík bývá občas velmi ožehavá záležitost. Nejnebezpečnější situace potom nastává, když opustíte tábor. To Vám pak hlavou běží jednoduchá otázka: Co přijde tentokrát? Hitem letošního tábora na motivy Cesty kolem světa za 80 dní jsou návštěvy různých slavných osobností. Tak například včera náš tábor poctil návštěvou slavný zlínský rodák. To si to tak přihasíte na svůj pokoj, odemknete pečlivě svůj příbytek a porazí Vás neskutečný zápach. Kompletně celé bydlení je naplněno botami. Boty máte ve spacáku, v kufříku, žralok kopaček se na vás usmívá z lustru. Celkem napočítáte v té malé místnůstce 40 párů bot a na stole leží krátký vzkaz: BYL JSEM TU. TOMÁŠ BAŤA ☺. A namísto odpoledního odpočinku pak vyklízíte botník...

Zatímco někdo vyklízí, naši táborníci putují pouštním kontinentem protinožců. Úkoly jim zadávají klokani, aboriginové po nich hází bumerangy. Willy Fog na své cestě ale řeší další problém. Kmenoví šamanové se cítí být uraženi tím, že jim cestovatelé procházejí posvátným územím a na jejich pokyn jsou zajati. Jediní šamani, kteří vládou naší řeči jsou jednovaječná dvojčata UKU a LELE. Ti našim cestovatelům udělují úkol. Je třeba najít v buši pestře pomalovaného šamana a uctít ho obětí darem. Naši táborníci tedy strávili odpoledne v nitru spálovského lesa hledáním a věřte – nebylo to jednoduché. Za houštím a smrčky pobíhalo hned osm rozcuchaných podivínů s oštěpy, jen jeden z nich byl ten pravý. Každý bušmen měl na hrudi tabulku s barvami a cestovatelé museli počítat než našli toho pravého. Těmi nejlepšimi byli v malém táboře Svišťáci a ve velkém tým Red sox, který letos

dominuje ve všech soutěžích. Večer se odehrál ve znamení tzv. oddílových ohníčků, při kterých se jednotlivé party a partičky snaží připravit oheň a ukuchtit si něco nad jeho plameny. Překvapivý je letos počet kytaristů! Už dlouho se nestalo aby téměř v každém oddíle byl někdo, kdo vládne nástroji se šesti strunami. A tak se nám nad Spálovským mlýnem stmívalo a mezi chatkami zněly akordy a nesmělé sloky songů. Čekal nás pátek a celodenní výlet do HEI parku v Šošovicích. Nemohli jsme se dočkat ☺.

PS: moc díky za všechny ty vzkazy, dnes jsme tiskli deset stránek a vylepujeme je na stěny naší hlavní budovy. Omlouváme se za nedostatek fotografií. Během sobotního dopoledne budou fotogalerie doplněny. Hezké léto Vám přeje DUHA 7kostka ze Spálovského mlýna.

9. 7. 2010 Pátek

Když svýma unavenýma rukama datlím tenhle článek, nese se ke mně otevřeným oknem smích a výskot táborníků, kteří právě teď dorazili z celodenního výletu. Jsou opálení, vyčvachtaní a vykřičení. Opálení, protože nám do tváří celý den pátilo rozžhavené slunce, vyčvachtaní, protože na natažených šňůrách už schnou jejich plavky promočené koupáním v krásné nádrži s modrou vodou a travnatou pláží a vykřičení proto, že jsme se smáli a křičeli nadšením rychlostí bobové dráhy. Hned po ranním budíčku jsme toho měli hodně na práci. Rychle se sbalit, naházet do sebe snídani a co nejdříve vyrazit do nedalekých Heřmánků, kde na nás měl čekat místní Expres do Oder. Odtamtud jsme ťapkali do kopečka až k cíli. Čekal nás půlden strávený v HEI parku. Na tomhle místě je toho opravdu hodně k zažití, takže naši cestovatelé na čas pustili celou Cestu kolem světa za 80 dní z hlav a proháněli se po vyleštěných skluzavkách, poskakovali po strakatých trampolínách a stáli v nekonečné frontě na hlavní atrakci dne – bobovou dráhu. Teď prosím zavřete oči a představte si, že sedíte v malé plastové věci, která se možná vzdáleně podobá lodičce. Před Vámi sedí malý táborník zakširovaný do bezpečnostního pásu a křečovitě se drží kniplu. Lanovka Vás vleče do vysokého kopce a Vám se otevírá nádherný výhled do celé sluncem ozářené krajiny. Pod sebou vidíte nové koupaliště a všechny ty atrakce, na kterých blbne polovina vašeho tábora, zelené louky a stromy září do vašich očí. Najednou je plastová kocábka vyvlečena až na samý vrchol a neskutečně zrychlí. Píditáborník, který byl doteď uvelebený na Vašem břiše a kochal se, začíná ječet. První zatáčka je rychlá dost, druhá ještě rychlejší a ta třetí spouští výhružky: „Jestli to přežiju, tak Tě uškrtím!!! (odpusťte prosím tu úrodu vykřičníků, ale Píditáborník fakt halekal na okolní lesy). Další klopené průjezdy terénem už se slévají v záplavu citoslovcí, které Vám do článku vážně přepsat nemůžu... Když jsme projeli všechny zatáčky a já se začal připravovat na utírání slziček v cíli, plastová kocábka zastavila

a Pidotáborník vyskočil na pevnou zem. „To bylo super! Pojedeme hned znovu jo?“ A teď se v tom vyznejte ☺.

Když čas vypršel a oddíly se postupně vydávaly na zpáteční cestu domů, byl už klid a naši táborníci za pochodu brebentili o svých zážitcích. V táboře ještě někteří nedočkavci naskákali za osvěžením do naší nádrže v táborovém areálu ale už se toho vlastně moc nedělo. Všichni jsme postupně usínali protože bylo potřeba nabrat síly na další cestu.

10. 7. 2010 Sobota

Přejeme Vám hezký dobrý večer ze Spálovského mlýna.

Před malou chvílí se nám podařilo zahnat poslední opozdilce do postelí, oddíláci právě teď zasedli k poradě a připravují zítřejší program. V budce u brány sedí poslední hlídka zabalená do deky a odpočítává zhasínající se světla v chatkách. Konečně je chvílka uvařit si kafe a začít psát článeček pro náš cestopis. Tentokrát píšeme z Havaje. Celý náš den byl opravdu tropický, naplněný kapkami lehce chlorované vody v naší nádrži, smíchu a jekotu při hrách a soutěžích na hladině i pod ní. Ti, kteří se nekoupali připravovali taktiku na zítřejší mezitáborová klání. Na našem hřišti poletovaly fotbalové a volejbalové míče, kroužky pro hru zvané Ringo az dálky se ozýval jásot oceňující každý úspěšný softbalový odpal... Odpoledne naše hrami naplněná loďka dorazila k pobřeží Havajského souostroví. Ptáte se možná, v čem je problém tentokrát? To máte tak: William Fog se procházel po sněhobílé pláži, obdivoval krásy tamní přírody a výhledy z pobřežních skalisek, když tu se jeho nejlepší přítel Barnabáš ošklivě zranil. Zranění to bylo natolik nešťastné, že bylo potřeba vyhledat radu místních léčitelů s květy kolem krku a kokosovými ořechy na hrudníku. Ty nám prozradily, že v místních lesích roste zvláštní léčivá rostlinka s latinským názvem Usch Toneb Olie ☺. Naši táborníci tedy opět bloudili lesem, hledali staré kmenové značky šamanů a krokovali vzdálenost k další skrýši. Samozřejmě, že byl Willy zachráněn (Vy jste pochybovali?) a vydal se na další plavbu ale ani tentokrát souboj nebyl až tak napínavý. Oddíl zvaný Red sox zase všem vypálil rybník a my si marně lámeme hlavu jak to dělají, že jsou tak dobří...

Venku už je temná noc a hlídka na bráně docela jistě usnula, v dálce pošťkávají psi a na obloze poblíkávají hvězdy. Procházím si dnešní fotky a přemýšlím, které obrázky zítra budete mít ve fotogalerii. Ze vzkazovníku vím, že netrpělivě čekáte na nové snímky a tak Vás prosím o trpělivost. Někdy to fakt nejde, protože celý den šaškujete převlečení za šamana v lese, jindy je hlídáte, aby opravdu šli spát nebo cokoliv jiného. Z vašich vzkazů a reakcí na našich stránkách vidím, že články čtete a máte přehled. Celá naše parta instruktorů,

vedoucích, programáků, kuchařů a dalších si velmi váží Vaší přízně. Děkujeme a doufáme, že se Vaším maličkým blízkým na našem táboře líbí. Věříme, že budete spokojení i Vy.

Tento díl cestopisu pro Vás z Havaje pro změnu zapsal Buffimut (Honza).

11. 7. 2010 Neděle

Dobrodruhové na cestě kolem světa zdraví civilizaci!

Proč civilizaci? Táborový život je trochu jiný a odlišný než realita všedního dne. Posuďte sami: Chodíme dost často jen tak naboso nebo v sandálkách, trička jsme si nebatikovali sami a na hlavách nám svítí naše oddílové šátky. Svá občanská jména používáme jen velmi velmi zřídka. I proto jsou nezúčastnění lidé docela překvapení, když jim pod okny profrčí dav velikosti fotbalového týmu a jeho členové se titulují jako „Lullu“, „Kukyna“ nebo „Fido“. Některé přezdívky jsou trvalé, jiné žijí svůj jepičí táborový život jen několik hodin a vzápětí jej vystřídá oslovení jiné. I díky tomu byl devátý den naší cesty kolem světa zajímavý a napínavý. Jako každý rok i letos navštívil naši základnu dav lidí z vedlejšího tábora aby s námi poměřili síly v našich oblíbených sportovních hrách. Hned ráno nastoupili k fotbalovému utkání kluci do deseti let. Tým malých fotbalistů to ale měl velmi těžké a po boji odcházel se sklopenými hlavičkami – utrpěli jsme zdrcující porážku 4:0. Na vedleším hřišti zase od desíti hodin poletovaly míče ve vybíjené a naši cestovatelé byli svědky předlouhého souboje, kterého se zúčastnily Terka Váchová, Janča Zetková, Eliška Opletalová, Božka Kalejová, MišelMariánková, Terka Sedláčková a Míša Kostelná. Každý set došel až do vzájemného souboje kapitánek a i tentokrát byl náš tým tím smutnějším (1:2). Během dopoledne se ještě odehrávaly souboje v Ringu a v nich se nám konečně podařilo urvat několik bodíků. Malošci dokázali v Ringu sousední tábor porazit a stejně tak skončil vítězstvím souboj starších slečen. Když na závěr klání naše nejmladší slečny v souboji s kroužky a třepotavou sítí opět podlehly, zastavil se účet na výsledku 2:3. Čekal nás závěrečný souboj v softballu, který znamenal poslední naději na remízu. Naši reprezentanti vedení vedoucími Tizi a Klér se fakt snažili. Dominik Kubíček mohutně povzbuzoval svůj tým, Max Sáblik předvedl několik pěkných odpalů a Pepa Kaleja výborně nadhazoval. Snažení a boj dalších členů týmu, jako např. Elišky Opletalové, Aleše Petráše nebo Marka Augustina vyprovokovalo zbytek týmu k pěknému výkonu. Poslední dva členové týmu – Luke Velešík a Adam Kořínek si mohli hlasivky vykřičet, ale nestačilo to. Bohužel ani ta remíza nám tentokrát dopřána nebyla a tak jsme se po dvou letech museli sklonit před soupeřem, který dnes prostě byl lepší ☺. Jenom malou náplastí pro smutné oči našich piditáborníků byly souboje vedoucích. Konečně mohli předvést své kreace, které

nacvičili, mohli křičet těžce vymyšlené pokřiky a hlavně mohli fandit a zvítězit. Nám vedoucím se sice nepodařilo vyválčit vítězství v kopané, ale v ringu a volejbalu už to bylo o kousek lepší. Náš tábor na cestě kolem světa tedy zvítězil v poměru 2:1.

Celý den se odehrával ve znamení sportu a proto jsme zamýšleli ještě navečer pokračovat v naší cestě na Nový kontinent. Celotáborovou hru jménem „Zlatá horečka“ jsme ale nakonec hrát nemohli. Do cesty se nám totiž postavil nečekaný nepřítel z Jihoafrické republiky ☺. Celkem 70 táborníků upořádalo protestní zasedání a neprodyšně obklíčilo hlavního vedoucího Goose (Jarda Veselý). Demonstranti tak dlouho žadonili, až Goose musel ustoupit a dav se mohl odebrat za jinou zábavou - Španělsko vs. Nizozemsko ve finále mistrovství světa v kopané. Končila nám druhá neděle, tábor se přehoupl do své druhé poloviny a my hypnotizovali obrazovku a pozorovali, jak kopou do toho kulatého nesmyslu. Děkujeme za všechny vzkazy, paní pošťačky se prohýbají pod nákladem pohledů a dopisů. Přál bych vám vidět ty rozzářené oči, když jim podáváte dopis s kačerem Donaldem ☺. Těšíme se na každou větu, která k nám doputuje. Hezký den Vám přeje Buffimut.

12. 7. 2010 –Pondělí

Další věc, kterou na táboře neřešíte jsou názvy dnů. Nejde o to, že by vás nenapadla otázka „Co je dnes za den?“, spíš je problém, že většina z nás netuší správnou odpověď. Čas tu plyne tak nějak jinak. Míváme pocit, že den trvá 26 hodin (to když prší a naši cestovatelé-táborníci už jsou k neudržení) nebo, že má stěží hodin 12 (například dneska jsem po snídani odehrál krátkou hru v lese a pak už byl najednou oběd). Dny se dělí na výlety, celotáborová klání, diskotéky, přespání v lese, šipkařský turnaj... Je zajímavé sledovat, jak čas plyne různým lidem jinak. Ti nejmenší, kteří v prvních dnech pláčou, protože se jim tolik stýská po jejich blízkých, už si přejí jet pryč. Těch čtrnáct dní je jim tak dlouhých... a na konci tábora pláčou znova, protože už pro změnu chtějí zůstat. Ti větší zase odměřují čas zbývající do jejich oblíbené části programu. Vedoucí jedou ode dne ke dni, od poledního klidu k večerce, k budíčku... Člověk má pocit, že se tu neustále jí, koupe v bazénu, tančí na diskotéce.

Když k tomu všemu připočtete naši časovou anomálii, díky které dokážeme během 14 dnů objet Cestu kolem světa za 80 dní, vznikne vám totální guláš... Dnes jsme například dokázali být dopoledne ve slunné Kalifornii, kde nás zastihla Zlatá horečka, stříbrná úplavice a bronzová cholera. Odpoledne nás potom přivítalo ve sluncem zalitým Mexiku. První jmenovaná celotáborová hra byla doménou týmu Svištíků, kteří o malý kousek předčili Světoběžníky i Ledňáčky z malého tábora. Mezi našimi dospělejšími táborníky vítězili tentokrát členové týmu Gigi goli, pronásledovaní oddílem nazvaným Hannah Montana

a Jabelovi. Mexická hra byla hodně usměvavá. Představte si, že máte k dispozici jednu roli toaletního papíru a patnáct spoluhráčů. Napřed ji rozmotáte a rozprostřete se na celou délku (asi tak 50 metrů), a pak vyrazíte do lesa. Když jste hodně šikovní, roztrhne se jen jednou nebo dvakrát, no a když ne, dá se ten měkký perforovaný papír hned použít ☺. Těmi nejšikovnějšími v této hře byli borci z malého tábora nazývaní Angličáci. Ve velkém táboře zvítězili stejně jako v dopolední hře Gigi golici.

Po odehrání poslední hry pak začaly hektické přípravy na večerní diskotéku. Mezi chatkami se půjčovaly rtěnky, řasenky, pudry a oční stíny, v koupelnách se patlal vlasový gel a v jídelně mezi tím vedoucí, zatemňovali okna dekami aby tma trošku zakryla ostych našich nejmladších. Ti totiž dost často nechtějí tancovat dokud se nesetmí. Mezi tím ale často na svých zahřátých židličkách usnou ;). Náš malý trik přispívá k tomu, že piditáborníci paří už od osmi a v půl jedenácté už prdí unavení do peřin. Velký tábor má vždycky o něco delší večerku a tak, když dopisují tenhle zápis z naší cesty, line se sem oknem poslední ploužák z produkce našeho DJ Vaňiho. Stroboskop bleská, barevná světla blikají a my máme za sebou další den. Z dalekého Mexika Vás za celý náš tým zdraví Buffimut ☺.

13.7. Úterý – Šipkaři šipkaři

Náš tábor se letos koná ve Spálovském mlýně už po desáté. Náš tábor je tedy i táborem různých rituálů, zvyků a tradic. K některým tradicím patří dávno zlidovělé hlášky, osvědčené kanadské žertíky, zlobení nováčků i vrtkavost počasí. Jednou z takových tradic je také návštěva party šipkařů z Českomoravského šipkového svazu. Naše táborníky dnes dopoledne, odpoledne i v podvečer trápily zlomyslnosti elektronických šipek. Letos se díky přízni a ochotě těchto přátel našeho tábora konal tento turnaj už po sedmé. Bylo opravdu zajímavé pozorovat jak někteří piditáborníci házejí na terč, na který sotva vidí. Bylo úžasné je sledovat, jak hážou aniž by mířili a dosahují bodů, na které vy nedosáhnete ani po několika týdnech usilovného tréninku ☺. Občas se dokonce podařilo i zasáhnout střed terče – tzv. býčí oko. Naši cestovatelé soutěžili mezi jednotlivci o to, kdo nahází v deseti kolech nejvíce bodů, soutěžili i mezi oddíly v součtech svých výsledků a k tomu ještě se připojila už tradiční zkouška zručnosti. Dokázali byste poskládat rozsypaný terč? Naši nejšikovnější hráči dokázali naházet vysoko přes tři sta bodů! Mezi naše nejlepší šipkaře z malého tábora se dostali Tadeáš Bareš (314 bodů), Zdenda Mach (327 b.), Kája Janků (342 b.), Kuba Procházka (364 b.) a absolutním vítězem mezi nimi se stal Martin Matoušek, když se mu podařilo naházet rovných 372 bodů! Mezi našimi dospělejšími táborníky dominovali Vladimír Krátký (345 b.), Radek Tuma (345 b.), Verča Skřenková (354 b.) a

Roman Majdloch (379 b.), který prohrál s našim nejúspěšnějším táborníkem Petrem Smolkou o pouhý bod! V soutěži o nejrychleji poskládaný terč byli nejšikovnějšími bojovníky naši táborníci ze třetího oddílu, když jim k tomu stačily pouhé dvě minuty a devět sekund. To tým Red sox nedal mezi staršími šanci vůbec nikomu. Při skládání jim totiž jako jediným k poskládání terče postačilo méně než sto dvacet sekund. Stali se vítězi s časem 1:53 a jako odměnu dostali od našich přátel šipkařů sladkou odměnu v podobě dortu. Jsme velmi vděční za pozornost, kterou nám nadšenci z šipkového svazu v čele s jeho prezidentem Zdeňkem Špičkou každoročně věnují a pevně věříme, že se s nimi zase příští rok ve Spálovském mlýně setkáme. Večer nás čeká turnaj nás vedoucích a instruktorů a tak během právě doznívající večerky tiše doufáme, že alespoň trefíme terč ☺.

Zatímco část tábora bojovala s šipkami, jejich spolucestovatelé už dorazili do Peru. Nebohý pan Fog zabloudil v horském pralese a nemohl se vymotat ven. Nezbývalo nám než mu zase pomoci a tak den vlastně proběhl stylově – mířili jsme na cíl a marně bloudili lesem k vytouženému cíli. Zítra nás čeká deštivá Brazílie. Dopisuji poslední slova a venku šumí les. Zavírám oči a zvuk mi připomíná Amazonku hučící pod našimi okny. Zkuste to taky, třeba budete na chvíli s námi a bude Vám stejně dobře jako nám. S úsměvem Vás zdraví Buffimut.

14. 7. 2010 Středa

Vymýšleli jste někdy velkou hru nebo ji zkusili připravit?

V následujícím zápisu z naší čtrnáctidenní Cesty kolem světa za 80 dní bych Vám chtěl přiblížit, jak vlastně tráví čas naši programáci. Programák je tvor, který přemýšlí o táboře vlastně skoro celý rok. Už koncem jednoho tábora začíná přemýšlet o tématu toho příštího. Je potřeba vybrat takové téma, které se dostatečně liší od letošního, mělo by být aktuální a dostatečně známé, aby nám někdo na tábor i přijel. Někdy se bavíme tím, že vymýšlíme nereálné názvy budoucích táborů často na motivy známých filmů nebo knížek. Jeli by jste třeba na tábor nazvaný **Smrt krásných hrnců (aneb tragédie z táborové kuchyně)?** Nebo **At' žijí duchové! (tábor pro všechny fanoušky fazolí)** ☺ to by mohl být doslova táborový kasovní hit... Když se konečně ustálí téma i název budoucího tábora, vymýšlí se hry, připravují odměny, kreslí herní plány atd. Na táboře je potom programák neustále v jednom kole, protože sotva jedna hra odezní a vy ji vyhodnotíte, za pět minut začíná další. Je už jen ironií osudu, že tu máme i táborového šotka, který vám těsně před zahájením hry sesbírání kompletně všechny fáborky (posíláme poděkování do vedlejšího tábora☺) nebo uspí vedoucího, který hraje v noční hře klíčovou roli...

Když naši programáči Vači a Aleš připravují celotáborovou hru nebo ji vyhodnocují, naši táborníci nesedí a nehoupou nožičkami. Jejich oddíloví vedoucí s nimi hrají hry a hříčky, které pro ně připravovali během jarních měsíců. Během dneška by tedy mohl nezaujatý pozorovatel vidět, jak naši cestovatelé sedí v kruhu a rytmicky tleskají do kolen a vyluzují zvuky jako při přestřelce (hra pistolníci), malošky a piditáborníky, jak pročešávají okolí chatek a objevují obrázky s pohádkovými bytostmi (večerničky). Kdyby měl štěstí spatřil by, jak se učíme nejnovější taneční kreace (Dance evolution), jak malí zpívají u táboráku s kytarou a jak se potom unavení courají do svých postýlek k plyšákům a čtené pohádce. Ti větší se ale vydávají přesně opačným směrem. Večer totiž kompletně celý velký tábor absolvoval přespání mimo tábor pod stany a širákem. Vaření samozřejmě nemohlo chybět a naši instruktoři odbíhali zpátky do tábora pro další ingredience, aby mohli nedočkavce toužící po dalších porcích palačinek, bramboráků a pečených brambor nasytit. Celým údolím to vonělo a pro naše oddíly cestovatelů to měl být nejdelší táborový den. Někteří sice postupně u hořících větviček usínali, ale ti ostatní se spíš řídili rčením „Čím méně spíš, tím víc víš.“ A protože my víme svoje, můžeme si být jistí, že toho moc nenaspali.

15. 7. 2010 Čtvrtek

Rána po přenocování mimo tábor bývají v našem táboře tichá a liduprázdná. Ono samotné označení téhle nejen fyzicky, ale hlavně psychicky náročné akce není úplně výstižné. Vy, kteří jste četli zápis ze včerejška, už asi tušíte. Pro táborníky je to vynikající příležitost splknout, ponocovat, uspat oddíláky, ale hlavně – nechat se poštipat komáry a dokonale se vyudit v kouři táboráku. Když se během čtvrtečního dopoledne oddíly postupně trousily zpátky na základnu, vypadali někteří z nich tak ušle a umolousaně, že by jim člověk klidně uvěřil i týden v pralese ☺.

Zatímco spálovští cestovatelé trávili noc v divočině, náš anglický přítel William Fog vyplul od brazilských břehů a mořské proudy ho nesly přes Atlantský oceán k černému kontinentu. Ve čtvrtek odpoledne jsme se tedy mohli vylodit společně s panem Fogem v exotické zemi nazvané Pobřeží slonoviny. Willy samozřejmě neodolal a přijal výzvu v podobě volného lístku pro Elefant Express. Tenhle ten zrychlený sloní vlak má hned několik zvláštností. Tak předně nejedí „na čas“ ale na... (nevíte někdo čím se živí sloni?). Co je ještě horší, Elefant Express jezdí někdy dříve, než by měl. Soutěž tedy byla jednoduchá. Týmy měly za úkol doběhnout sloní express do Káhiry, za jízdy naložit Willymu zavazadla a vydat se na další cestu do dalekého Egypta. V praxi si představte několik horkem uštvaných vedoucích s nádobou na zádech, do které

se pidicestovatelé musejí strefit, co nejvyšším počtem papírových koulí (zavazadel). Nejlepšími krotiteli slonů se v malém táboře stali Angličáci, které stíhali druzí Ledňáčci a třetí Svištíci. Mezi dospělejšími cestovateli se týmy seřadily takto:

1. Hannah Montana 2. Jebelovi 3. Red sox. Výsledky zakreslené do naší mapy světa po předposlední hře hovořily jasně ve prospěch týmu Gigi goli, kteří už nemohli své vítězství ztratit. Na další týmy totiž získali propastný náskok. Mezi našimi malošky to ale zdaleka tak jednoznačné nebylo a tak vše měla rozhodnout poslední celotáborováhra s jednoduchým názvem: Egypt. Naše sluncem vyprahlé cestovatele čekal nelehký úkol v podobě luštění hieroglyfů. A jak to celé dopadlo a kdo vyhrál? Nechte se překvapit ☺.

Zítřejší (tedy páteční) článeček bude symbolicky posledním zápisem do našeho cestopisu při 80 denním dobrodružství okolo světa. Všechny Vás zdravíme! Buffimut

16. 7. 2010 Pátek – cíl je na dosah.

Do budíčku už zbývaly jen minuty, namísto slunce na nás civělo temné zakaboněné nebe a těch několik málo táborníků, kteří už se vyloupili z únavy včerejšího dusného dne, bylo tak nějak nepřírozně tiše a vůbec se neusmívali. Klárka – jedna z vedoucích v půl osmé odpálila každodenní budíček od kapely Proclaimers – I'm gonna be (500 miles) a tábor se dal opět do pohybu. Čekal nás poslední den. Vsadil bych se Vámi, že téměř každý táborník by Vám během těch uplynulých čtrnácti dní přiznal, že se mu stýská, že se těší domů. Dnes ale dojem té jednoduché věty „Dnes je poslední den.“ přebíjel stesky uplynulých dnů. Při snídani bylo slyšet i některé pidimužíky a pidislečny z prvního oddílu, jak se své vedoucí Míši vyptávají jestli by to nešlo „nějak“ protáhnout a odjezd odložit. A její vyhýbavá odpověď v nás na chvílku vyvolala takový ten vedoucí úsměv.

Během dopoledne programáci sečetli výsledky celotáborových soutěží a her a vlastně už je zbývalo jen vyhlásit a odměnit vítěze (případně ukonejšit ty poražené). Je zvláštní, kolikrát během dne zaznělo sousloví „letos naposledy“ a bylo vlastně úplně jedno, jestli jsme se zrovna koupali nebo s našimi nejmenšími odcházeli do lesa stavět domečky pro skřítky. Naštěstí, se postupně i to zakaboněné nebe postupně vytratilo a nechalo nás (letos naposledy) pokochat se pohledem na sluncem prozářené zelené kopečky okolo Spálovského mlýna. Když teď píšu tyto slova do posledního dílu našeho cestopisu chystá se v srdci našeho tábora poslední velká příležitost, ve které mohou cestovatelé zmnožit získané groše. Za několik minut vypukne jarmark, ve kterém se budeme sázet a dost často i ochotně prohrávat. Budeme si (letos naposledy ☺) užívat společnosti lidí, kvůli kterým sem tak rádi jezdíme a už se zase vyptáváme jeden druhého, jestli se uvidíme i příští rok. Zatímco oni to ještě úplně netuší, my

už víme, že mezi malými táborníky získali v celotáborové hře absolutní vítězství dobrodruzi z týmu Svištíků a společně s Angličáky na druhém a Ledňáčky na třetím místě si dnes užijí ovace zbytku našeho tábora. Už se také nic nezmění na faktu, že velké táborníky naprosto rozdrtil tým nazvaný Gigigoli a to i přesto, že jejich pronásledovatelé z týmu Red sox nevynechali jedinou příležitost jak se na ně dotáhnout. Nezměníme ani třetí místo neukřičenějšího a nejtýmovějšího oddílu Hannah Montana. Budeme se všichni usmívat, protože tak nějak tušíme, že vlastně zvítězili všichni, protože bojovali, překonávali sami sebe a nikdy se nevzdali.

Dnes večer ještě nafotíme nápadité masky v karnevalovém reji, zatančíme si pod světly a rytmy našeho DJ a programáka v jedné osobě -Vačiho a pak je (letos naposledy) všechny zaženeme do postelí a postýlek. Čeká nás balení a úklid a cesta domů...

Dnešní trochu smutný článek bude mít (doufejme) pokračování. Na další fotky a příběhy z našeho tábora ve Spálovském mlýně se těší celý tým DUHA 7kostka z Přerova. Děkujeme za Vaši přízeň!

Sobota 17.7. 2008

Přátelé a kamarádi, milí piditáborníci, cestovatelé.

Další tábor na motivy příběhu Cesty kolem světa za osmdesát dní je za námi. Zbývá nám dokončit papírování, vyprázdnit kufry naplnit pračky a dospat chybějící hodiny. Letošní tábor naší organizace, která si říká DUHA 7kostka Přerov je desetiletým milníkem od okamžiku našeho vzniku. Doufáme, že nás budete podporovat i dál a že spolu strávíme nějaký ten čas na dalších víkendovkách, výletech nebo na dalším podobně povedeném táboře jakým byl ten uplynulý. Na konci každého dobrého filmu bývají titulky. Tady jsou ty naše:

Scénář a režie: programáci Vači (Jirka) a Aleš

Producent: hlavní vedoucí Goose (Jarda)

Finanční poradce: hospodář Milhoš (Ivo)

Zdravotnice: Lenka a Mája (Mirka)

Cathering: kuchařky Míša, Bea, Markéta, Věrka, Jana a Eva

Ve vedlejších rolích:

1. oddíl – Miška, Dita a Jana
2. oddíl – Vačice (Leňa), Opel (Janča) a Gabča

3. oddíl – Lucka a Peťa
4. oddíl Klárka a Tizinka (Terka)
5. oddíl Luke a Pceek (Markétka)
6. oddíl Ema a Mates (Martin)
7. oddíl David a Pepé
8. oddíl José a Carevna (Lucinka)

V hlavních rolích:

Vy všichni...

Děkujeme za uplynulých čtrnáct dní a přejeme hezké následující letní dny.

Uvidíme se příště?